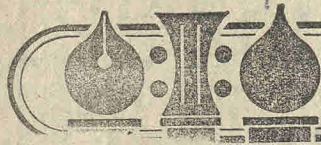

Χαρούνη

10/11/1978

Γράμματα

Βουλγάρικη ποίηση

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΥΜΠΟΜΙΡ ΛΕΦΤΣΕΦ

Ο Λευμπόμιρ Λέφτσεφ θεωρεί κι σήμερα ο μεγαλύτερος ποιητής της Βουλγαρίας. Πριν λίγες μέρες του απονεμήθηκε το Έθνικό Βραβείο Ποίησης «Νικόλα Βαπτισάροφ» για το σύνολο του έργου του. Στο κριτικό ανέφερεται ότι το Βραβείο του απονέμεται για την «ψηλή επίπεδου σύμμορφωτική του ποίηση, πύκνοι γεμάτη με το πάθος για την σοσιαλιστική ανάπτυξη».

Ο Λέφτσεφ πρώτοεμφανίστηκε στα βουλγαρικά γράμματα το 1957 με την ποιητική συλλογή «Τα άστρα είναι δικά μου». Από τότε εξέδωσε συνολικά 14 συλλογές. Δουλειά του μεταφράστηκε και κυκλοφόρησε στην Σοβιετική Ένωση, Γαλλία, Ιταλία, Λατινική Αμερική, στις αρχαίες χώρες κτλ. Πρόσφατα κυκλοφόρησε και στην Ελλάδα το βιβλίο του «Ημερησίως για κάψιμο» σε μετάφραση της Ρίτας Μπούμη Παπά.

Ο Λευμπόμιρ Λέφτσεφ είναι αντιπρόεδρος της Επιτροπής για την Τέχνη και την Κουλτούρα της χώρας του.

Τα δύο ποιήματα του Λέφτσεφ που δημοσιεύουμε σε μετάφραση της Έλλης Παιονίδου είναι παρμένα από την τελευταία του συλλογή «Έξοδος».

ΧΩΡΙΣ ΔΑΚΡΥΑ

Εύκολο που είναι στα είκοσί σου ν' αγαπή-
(σεις
Και να σ' εγκαταλείψουν, πάλι εύκολο εί-
(ναι
Τότε, άνοιγα την άγκαλιά μου στους ανέ-
(μους

φιλούσα τη βροχή
καλιόμωνα μέσ' στα λιβάδια της ύγρης
τουφερότητας.
Κι' όταν με στρίμωχναν με το άτελειωτο
(έκείνο αντίο

θαρούσα πώς θα πέθαινα.
Μά, με έσωζαν τα μαγεμένα δίκτυα
των ηλικιωμένων της νιότης.
Χοροπηδούσα άπάνω εκεί
όπως πηδούνε τα παιδιά
στα μαλακά κρεβάτια.

Τό πρόσωπό μου, δροσιμένο από τα δά-
(κρυα
πούχαν μόλις στεγνώσει, γελούσε, όλο
(γελούσε.
Κορίτσια νεραϊδένια στριφογύριζαν τριγύ-
(ρω μου

Πόσο την ένιωθα την ήδονή της λεφτεριάς
μετά από κάθε πόνο χωρισμού...
Είμαι όμως φοβερό να ξερωτετείς
σαν είσαι στα σαράντα, και φοβερό
είναι να σ' εγκαταλείψουν
Δίχως αντίο,
δίχως μαγεία
και δίχως δάκρυα.
'Ο χωρισμός δέν φέρνει πιά τη λεφτεριά
και τώρα ξέρω πώς... άπ' αυτόν δέν θά πε-
(θάνω.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Φίλε αναγνώστη.
'Η ποίηση για μένα ήταν και θάνατι ή έξο-
(δος
που βγάζει άπ' την καρδιά μου στην καρδιά
(σου
νάμε λουτόν και πάλι σήμερα.
Τό τέλος τ' ουρανού σου φέρνω και την
(άοχή του,
σου φέρνω τη φωτιά του άκεανού και της
(έοήμου τό νερό
και θά σου φέρω άκόμα
άπό τά βάθη της ψυχής μου τά πό μαύρα,
όλόξανθη την αισιοδοξία.
'Όταν σταθείς για τη μεσημεριάτικη ξε-
(κούραση,

όταν για λίγο σταματήσει ή μηχανή,
όταν ανοίξεις τό πακέτο με τό κολατσό,
όταν θά κάτσεις μέσα στην τεράστια σωλή-
(να του μπιετόν,
όταν θά στρίψεις τό τσιγάρο και ζητήσεις
φωτιά ή νερό.
Τότε θέλω νάρθω κοντά σου
φιλε αναγνώστη
νάσαι καλός μαζί μου
όταν ή έξοδος — ή ποίησή μου — άνοίγει
(κι' όταν κλείνει.

Μετάφραση:

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ